

Prima Pagină > ... > Dreptul Familiei Și Succesiunea > Succesiunea > Succesiunile > Poland

Succesiunile

Conținut furnizat de



European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Polonia

Această fișă informativă a fost întocmită în colaborare cu [Consiliul Notarilor din UE \(CNUE\)](#).

1 Cum se redactează dispoziția pentru cauză de moarte (testament, testament conjunctiv, pact asupra unei succesiuni viitoare)?

În conformitate cu legislația poloneză, dispoziția pentru cauză de moarte poate fi elaborată numai sub formă de testament. Testamentele conjunctive sunt interzise. Următoarele forme de testamente sunt acceptate:

- testamentul olograf (*testament holograficzny*), care trebuie scris de mână în întregime, semnat și datat de către testator;
- testamentul notarial (*testament notarialny*), întocmit de un notar sub forma unui act notarial;
- testamentul exprimat oral (*testament allograficzny*) și redactat în prezența a doi martori, în fața primarului unei comune (*wójt*), a primarului unui oraș (*burmistrz*), a coordonatorului unui consiliu municipal (*prezydent miasta*), a președintelui unui comitet executiv la nivel districtual (*starosta*), a unui coordonator la nivel provincial (*marszałek województwa*), a secretarului-șef al unui district sau al unei municipalități (*sekretarz powiatu/sekretarz gminy*) sau în fața coordonatorului unui birou de stare civilă (*kierownik urzędu stanu cywilnego*);
- testamentul oral (*testament ustny*) (numai în cazul în care decesul este iminent sau în cazul în care, din cauza unor circumstanțe excepționale și urgente, este imposibil sau foarte dificil ca testamentul să fie întocmit în una dintre modalitățile descrise mai sus) dat în prezența a trei martori;
- testamentul maritim/aviatic al unui călător (*testament podróżny*), exprimat la bordul unei nave sau al unei aeronave sub pavilionul Poloniei în cursul unei călătorii (testatorul își declară testamentul în fața căpitanului navei sau aeronavei sau a adjunctului acestuia, în prezența a doi martori);
- testamentul militar (*testament wojskowy*) (întocmit în circumstanțe excepționale, de persoane incluse într-o listă stabilită în mod strict).

În ceea ce privește pactele succesoriale, se acceptă doar cele privind renunțarea la succesiune. Un astfel de pact poate fi încheiat între viitorul testator și moștenitorul legal și trebuie să se încheie la notar pentru a fi valabil.

2 Ar trebui ca dispoziția să fie înregistrată și, dacă da, în ce mod?

Nu este necesar ca un testament să fie înregistrat pentru a fi valabil. Testamentele întocmite sub forma unui act notarial sau testamentele olografe depuse spre păstrare la un notar pot fi înregistrate la Consiliul Național al Notarilor (*Krajowa Rada Notarialna*).

3 Există restricții asupra libertății de a dispune pentru cauză de moarte (rezervă succesorală, de exemplu)?

În conformitate cu legislația poloneză, nu există nicio restricție în ceea ce privește libertatea testatorului de a

desemna moștenitori. În mod similar, dreptul la o rezervă succesorală nu restrânge libertatea testatorului de a dispune de bunurile sale, ci protejează interesele părinților, ale descendenților și ale soțului/soției acestuia, care au dreptul la plata unei anumite sume de bani.

4 În cazul în care nu există o dispoziție pentru cauză de moarte, cine moștenește și în ce proporție?

În lipsa unui testament se aplică următoarele reguli:

Conform legii, copiii și soțul/soția testatorului sunt primii care moștenesc; cota-parte care revine prin moștenire soțului/soției nu poate fi mai mică de un sfert din patrimoniul succesoral. Urmează la moștenire nepoții testatorului (în cazul în care copiii testatorului nu mai sunt în viață la data deschiderii succesiunii), strănepoții testatorului și chiar descendenții mai îndepărtați în grad de rudenie (în cazul în care descendenții mai apropiați în grad de rudenie nu mai sunt în viață la data deschiderii succesiunii). Codul civil (*Kodeks Cywilny*) prevede, de asemenea, că, în cazul în care testatorul nu are descendenți, soțul/soția și părinții testatorului au dreptul la moștenire prin lege; în cazul în care nu există descendenți și nici soț/soție, întregul patrimoniul succesoral revine părinților testatorului. În cazul în care unul dintre părinții testatorului nu mai este în viață la data deschiderii succesiunii, cota-parte din patrimoniul succesoral care i-ar fi revenit părintelui respectiv este împărțită în mod egal între frații și surorile testatorului. În cazul în care niciunul dintre părinții testatorului nu mai este în viață la data deschiderii succesiunii, cotele-părți care le-ar fi revenit părinților sunt împărțite între frații și surorile testatorului. În cazul în care oricare dintre frații și surorile testatorului nu mai este în viață la data deschiderii succesiunii dar a lăsat în urmă descendenți, cota-parte din patrimoniul succesoral care i-ar fi revenit fratelui respectiv sau surorii respective este împărțită între descendenții acestuia/acesteia. În cazul în care testatorul nu are descendenți, părinți, frați/surori și nu există descendenți ai fraților/surorilor, întregul patrimoniul succesoral revine soțului/soției testatorului. În cazul în care testatorul nu are descendenți, soț/soție, părinți, frați/surori și nu există descendenți ai fraților/surorilor, întregul patrimoniul succesoral revine bunicilor testatorului; în cazul în care unul dintre bunici nu mai este în viață la data deschiderii succesiunii, cota parte care i-ar fi revenit acestuia din patrimoniul succesoral este împărțită în mod egal între copiii acestuia. În cazul în care un astfel de copil nu mai este în viață la data deschiderii succesiunii, cota-parte din patrimoniul succesoral care i-ar fi revenit copilului respectiv este împărțită în mod egal între copiii săi. În cazul în care bunicul care nu mai este în viață la data deschiderii succesiunii nu are nici copii, nici nepoți, cota-parte din patrimoniul succesoral care le-ar fi revenit acestora este împărțită în mod egal între ceilalți bunici. În cazul în care testatorul nu lasă în urmă un soț/o soție și nici rude pe linie biologică îndreptățite la moștenire prin lege, moștenirea este împărțită în mod egal între copiii soțului/soției testatorului, dacă ambii părinți ai acestora nu mai sunt în viață la data deschiderii succesiunii. În cele din urmă, în absența tuturor persoanelor mai sus menționate îndreptățite la moștenire prin lege, moștenitorul legal al patrimoniului succesoral este municipalitatea de la ultimul loc de reședință al testatorului, iar în cazul în care nu se poate stabili care a fost ultimul loc de reședință al testatorului în Polonia sau atunci când ultimul loc de reședință al testatorului a fost în străinătate, moștenitorul legal al patrimoniului succesoral este Trezoreria de Stat.

5 Care este autoritatea competentă:

5.1 în materie de succesiune?

Solicitanții ar trebui să se adreseze unui notar, instanței competente de la ultima reședință obișnuită a testatorului sau, în cazul în care nu se poate stabili ultima reședință obișnuită a testatorului în Polonia, instanței competente de la locul în care se află patrimoniul succesoral sau o parte din acesta (instanța competentă în materie succesorală) (*sąd spadku*). Dacă nu se aplică niciuna dintre aceste condiții, instanța competentă în materie succesorală este Tribunalul Districtual al Orașului Varșovia (*sąd rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy*).

5.2 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unei succesiuni?

Declarațiile de renunțare sau de acceptare a unei succesiuni sunt prezentate în fața instanței în a cărei rază teritorială se află ultima reședință a declarantului sau în fața unui notar. Persoanele cu reședința în străinătate pot prezenta declarații privind renunțarea la succesiune în forma prevăzută de legea locului în care dau această declarație.

5.3 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unui legat?

Legislația poloneză prevede două tipuri de legate: Legatele simple și legatele executorii. Doar legatele executorii pot face obiectul unei renunțări sau acceptări, această opțiune neexistând pentru legatele simple.

Autoritățile menționate în răspunsul la întrebarea precedentă sunt cele la care se poate depune o declarație privind un legat executoriu.

5.4 să primească o declarație de renunțare sau de acceptare a unei rezerve succesoriale?

În legislația poloneză nu există instituția rezervei succesoriale. Cu toate acestea, se poate solicita plata unei creanțe succesoriale, și anume a unei anumite sume de bani. Nu se poate face o declarație de renunțare sau de acceptare a creanței succesoriale.

6 Scurtă descriere a procedurii de soluționare a unei succesiuni în temeiul legislației naționale, inclusiv pentru lichidarea patrimoniului succesoral și pentru partajul bunurilor (trebuie furnizate și informații din care să reiasă dacă procedura de succesiune este deschisă de o instanță sau de altă autoritate competentă din proprie inițiativă)

O persoană care dorește să obțină un document care să îi confirme statutul de moștenitor poate depune o cerere de confirmare a dobândirii moștenirii sau poate obține un document înregistrat de confirmare a succesiunii de la un notar. În cazul în care există mai mulți moștenitori, la cererea acestora, masa succesorală poate fi împărțită de către o instanță în cadrul unei proceduri de lichidare a patrimoniului succesoral, sau de către un notar printr-un acord privind lichidarea patrimoniului succesoral, sub forma unui act notarial.

7 Cum și când devine cineva moștenitor sau legatar?

O persoană devine moștenitor sau, respectiv, legatar în momentul deschiderii succesiunii în temeiul legii, sub rezerva nerenunțării la succesiune.

8 Preiau moștenitorii datoriile defunctului și, dacă da, în ce condiții?

Răspunderea pentru datoriile din cadrul succesiunii diferă în funcție de modul în care este acceptată succesiunea. Un moștenitor poate accepta succesiunea în condițiile asumării unei răspunderi nelimitate (acceptare simplă) (*przyjęcie proste*) sau în condițiile asumării unei răspunderi limitate (acceptare sub beneficiu de inventar) (*przyjęcie z dobrodziejstwem inwentarza*) sau poate renunța la succesiune. În cazul în care succesiunea este acceptată sub beneficiu de inventar, moștenitorul răspunde pentru datorii în cadrul succesiunii numai până la valoarea bunurilor cuprinse în patrimoniul succesoral, astfel cum este stabilită în lista de inventariere sau în raportul de inventar. Moștenitorul care a renunțat la succesiune nu răspunde pentru datorii. În termen de șase luni de la data la care persoana în cauză a luat cunoștință de moștenire, aceasta trebuie să prezinte o declarație cu privire la renunțarea la succesiune sau la acceptarea directă a succesiunii (*przyjęcie spadku wprost*). În cazul în care nu este prezentată această declarație în termenul menționat, se consideră că moștenitorul a acceptat succesiunea sub rezerva inventarierii. Comoștenitorii răspund în solidar pentru datoriile din cadrul succesiunii până la împărțirea patrimoniului succesoral. Începând cu data împărțirii patrimoniului succesoral, moștenitorii răspund pentru datoriile succesiunii proporțional cu cota-parte care le-a revenit.

9 Ce documente și/sau informații sunt necesare de obicei pentru înregistrarea bunurilor imobile?

În vederea înscrierii bunurilor imobile care fac parte din moștenire în registrul funciar și al ipotecilor, moștenitorul trebuie, de regulă, să prezinte documente care să îi ateste calitatea de moștenitor, și anume certificat de moștenitor eliberat de instanță (*postanowienie sądu o stwierdzeniu nabycia spadku*) sau un act înregistrat de atestare a succesiunii (*zarejestrowany akt poświadczenia dziedziczenia*).

9.1 Este numirea unui administrator obligatorie sau obligatorie la cerere? Dacă ea este obligatorie sau obligatorie la cerere, ce demersuri trebuie efectuate?

În primul rând, în temeiul dreptului polonez, administratorul patrimoniului succesoral (*zarządca spadku*) poate fi numit *din oficiu* sau la cerere atunci când, din orice motiv, există riscul ca patrimoniul succesoral să nu fie împărțit astfel cum s-a prevăzut. În acest scop, partea interesată ar trebui să depună o cerere la instanța în a cărei rază teritorială se află bunurile testatorului, pentru a demonstra că este moștenitor sau legatar sau are dreptul la o rezervă succesorală. Cererea poate fi depusă, de asemenea, de către un executor testamentar, un coproprietar al bunurilor, o persoană care are drepturi asupra bunurilor testatorului, un creditor care prezintă o dovadă scrisă a datoriei deținute împotriva testatorului sau o autoritate fiscală.

În al doilea rând, în cazul unei succesiuni nerevendicate, instanța numește, din oficiu sau la cerere, un administrator al succesiunii.

9.2 Cine este îndrituit să execute dispoziția pentru cauză de moarte lăsată de defunct și/sau să administreze patrimoniul succesoral?

În testamentul său, testatorul poate numi executorul testamentar (*wykonawca*) care va administra patrimoniul succesoral după decesul testatorului. Numirea executorului testamentar produce efecte la data deschiderii succesiunii (adică la data decesului testatorului). Executorul testamentar astfel numit poate prezenta în fața instanței sau a unui notar o declarație de refuz al acceptării numirii sale în calitate de executor. Această declarație conduce la pierderea calității de executor testamentar. În cazul în care nu a fost numit un executor testamentar sau executorul testamentar numit a refuzat să accepte numirea, patrimoniul succesoral este administrat de către moștenitori.

9.3 Ce competențe are un administrator?

Executorul testamentar ar trebui să administreze patrimoniul succesoral, să plătească datoriile succesiunii, în special să pună în aplicare legatele și instrucțiunile și, ulterior, să distribuie masa succesorală moștenitorilor în conformitate cu testamentul și cu legislația relevantă și, în orice caz, imediat după împărțirea patrimoniului succesoral.

Executorul poate intenta acțiuni și poate fi acționat în justiție în chestiuni legate de administrarea succesiunii, de organizare sau de un anumit activ. Acesta poate, de asemenea, să intenteze o acțiune în justiție cu privire la drepturile care fac parte din succesiune și să fie acționat în justiție în chestiuni legate de datoriile succesiunii.

Executorul ar trebui, de asemenea, să transmită bunul care face obiectul unui legat destinatarului legatului respectiv.

10 Ce documente sunt eliberate de obicei, în temeiul legislației naționale, în cursul sau la finalul unei cauze de succesiune pentru atestarea statutului și a drepturilor beneficiarilor? Au aceste documente efecte probatorii specifice?

O persoană care este moștenitor legal trebuie să prezinte copii după documentele de stare civilă corespunzătoare pentru a demonstra legătura sa cu defunctul (de exemplu, certificat de naștere, certificat de căsătorie). Moștenitorul testamentar sau legatarul trebuie să prezinte testamentul pentru a-și demonstra drepturile la moștenire.

Această pagină web face parte din portalul „Europa ta”.

Vă invităm să ne spuneți care este [opinia dumneavoastră](#) cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.